Tác Giả: K2 Ngô Vi□t Tr□ng
Thứ Ba, 09 Tháng 10 Năm 2012 10:03

M□i b□n đ□c chuy□n x□a v□ Anh Hùng L□n T□□ng Nh□ đ□ rút ra bài h□c h□u giúp ích cho đ□t n□□c đang vào c□n nghiêng ngã c□a ngo□i xâm.

Chuy□n rút t□ Đông Châu Li□t Qu□c: Vào th□i chi□n qu□c, vua n□□c Tri□u có viên ng□c h□ Hòa r□t quí. Vua T□n nghe ti□ng đ□ng lòng tham mu□n chi□m l□y. Th□a t□□ng Ng□y Nhi□m hi□n k□ gi□ đánh ti□ng đem 15 thành Tây D□□ng đ□ đ□i, Tri□u v□n y□u h□n T□n t□t nhiên s□ T□n gi□n, ph□i cho đem ng□c đ□n, khi □y c□ vi□c đo□t l□y mà ch□ng c□n giao thành cũng xong.
Vua T□n m□ng r□ li□n sai s□ sang Tri□u đ□ ngh□ xin đ□i ng□c. Vua Tri□u lo s□, h□i qu□n th□n l□i h□i ý. Liêm Pha nói:
-N□u trao ng□c cho T□n t□t b□ l□a. Ng□c m□t mà thành ch□ng l□y đ□□c đâu!
Lý Kh□c khuyên nên ch□n m□t dũng sĩ d□t ng□c theo mình đ□n đó, n□u nh□n đ□□c thành thì trao ng□c, n□u không thì đem ng□c v□.
Vua Tri□u nhìn Liêm Pha h□i ý nh□ng Liêm Pha cúi đ□u không đáp. M□c Hi□n nói:
-Tôi có m□t xá nhân tên L□n T□□ng Nh□ v□a có s□c m□nh l□i nhi□u m□u trí. N□u c□n đi s□ n□□c T□n không ai h□n ng□□i □y.
Vua Tri□u li□n cho đòi L□n T□□ng Nh□ đ□n và h□i:
-Vua T□n xin đem 15 thành đ□ đ□i l□y viên ng□c c□a ta, tiên sinh nghĩ th□ nào?
L□n T□□ng Nh□ đáp:
-T□n đem 15 thành đ□i viên ng□c, nh□ th□ là viên ng□c đ□□c giá l□m r□i, nên đ□i.
Vua Tri□u nói:
-N□u Tri□u giao ng□c mà T□n không giao thành thì sao?
-Thì đó là l□i c□a n□□c T□n.
-Nh□ng nh□ng k□ m□nh th□□ng l□y s□c m□nh làm l□ ph□i?
-N□u Đ□i v□□ng s□, tôi xin đem ng□c sang T□n. N□u l□y đ□□c đ□t thì đ□i, n□u không, tôi s□ b□o v□ ng□c đ□n cùng!

Anh Hùng: L□n T□□ng Nh□

Vua Tri□u m□ng r□ phong L□n T□□ng Nh□ ch□c Đ□i phu và c□ làm s□ gi□ đem ng□c sang T□n. L□n T□□ng Nh□ đ□n Hàm D□□ng, vua T□n hay tin ng□i trên ch□□ng đài h□p c□ tri□u th□n l□i r□i cho L□n vào y□t ki□n. L□n dâng ng□c nh□ng gi□ cái h□p l□i, ch□ dâng cái bao g□m. Vua T□n m□ bao g□m l□y ng□c ra xem, qu□ nhiên là viên ng□c quí, không d□u v□t gì, ch□m kh□c tinh vi, ánh sáng l□p lánh. Vua T□n t□m t□c khen ng□i r□i truy□n chuy□n cho qu□n th□n m□i ng□□i xem m□t chút, xong l□i đ□a vào cung cho các cung n□ cùng xem. Sau đó ng□c đ□□c đem ra đ□t trên án vua.

L□n T□□ng Nh□ đ□ng m□t bên ch□ đ□i nh□ng không th□y nói đ□n vi□c c□t đ□t giao thành, li□n sinh ra m□t k□, quì tr□□c m□t vua T□n tâu:

-Viên ng□c □y quí th□t, nh□ng cũng có m□t ít tì v□t, tôi xin ch□ cho Đ□i v□□ng xem.

Vua T□n sai k□ t□ h□u l□y ng□c trao cho L□n. L□n c□m viên ng□c lui m□y b□□c, đ□ng d□a vào c□t đi□n, tr□n m□t nói v□i vua T□n:

-Ng□c bích h□ Hòa là ng□c quí trong thiên h□. Đ□i v□□ng mu□n đ□i 15 thành l□y viên ng□c này. Lúc ti□p đ□□c th□ c□a Đ□i v□□ng, qu□n th□n n□□c tôi đ□u cho là T□n □ m□nh, s□ c□□p l□y ng□c ch□ không giao thành. Riêng tôi, tôi nghĩ b□n qu□n c□c áo v□i nh□ chúng tôi giao du v□i nhau còn không ph□ l□i hu□ng là m□t ông vua. Vì th□ tôi khuyên vua Tri□u nên kính n□ Đ□i v□□ng, l□y ch□ tín làm tr□ng. Vua Tri□u nghe l□i sai tôi đem dâng ng□c. Tr□□c lúc tôi ra đi, vua Tri□u trai chay 5 ngày, t□ ra r□t cung kính. Nay Đ□i v□□ng ti□p tôi r□t ng□o m□n, ng□i mà nh□n ng□c, đ□a cho k□ t□ h□u xem chán r□i l□i đ□a vào h□u cung cho m□ n□ xem, qu□ là Đ□i v□□ng không có ý c□t đ□t giao thành đ□ đ□i ng□c, cho nên tôi ph□i l□y l□i. N□u Đ□i v□□ng b□t t□i, tôi quy□t đ□p nát viên ng□c v□i cái đ□u c□a tôi n□i chân c□t này đ□ thiên h□ rõ lòng d□i g□t c□a Đ□i v□□ng.

Nói xong, L□n T□□ng Nh□ c□m ng□c bích đ□a lên ch□c đ□p vào c□t. Vua T□n ti□c viên ng□c, s□ đ□p b□ m□t, nói:

-Quan Đ□i phu ch□ nóng gi□n, b□n qu□c đâu dám th□t tín v□i Tri□u.

Li□n sai các quan l□y b□n đ□ n□□c T□n ra, ch□ 15 thành nói:

-Đây là nh□ng thành ta đ□nh giao cho Tri□u đ□ đ□i l□y ng□c.

L□n T□□ng Nh□ quì tâu:

-Vua Tri□u lúc sai tôi đem dâng ng□c có trai gi□i 5 ngày. Nay Đ□i v□□ng nh□n ng□c xin cũng làm y nh□ v□y tôi m□i dám dâng.

Vua T□n bèn cho L□n T□□ng Nh□ tr□ v□ ngh□ □ công quán và h□a s□ trai gi□i 5 ngày đ□ nh□n ng□c.

Khi đã v□ công quán, L□n T□□ng Nh□ li□n g□i m□t tên h□u c□n b□o gi□ cách ăn m□c ra ng□□i nghèo kh□, b□ bích ng□c vào m□t túi v□i bu□c sau l□ng theo đ□□ng t□t tr□n v□ tâu v□i vua Tri□u:

-Xét th□y vua T□n không th□t tình đ□i thành l□y ng□c nên k□ h□u này mang ng□c v□ tr□ l□i.

Năm ngày qua, vua T□n làm m□t ti□c l□ m□i các n□□c ch□ h□u và c□ tri□u th□n đ□n đ□ khoe ng□c. L□n T□□ng Nh□ ung dung vào tri□u. Vua T□n th□y L□n không mang ng□c li□n h□i:

-Ta đã trai gi□i 5 ngày, bày tr□ng l□ đ□ nh□n ng□c, c□ sao không mang ng□c đ□n?

L□n T□□ng Nh□ đáp:

-N□□c T□n t□ đ□i M□c Công đ□n nay, k□ đ□n hai m□□i đ□i vua, đ□i nào cũng dùng vi□c d□i g□t đ□ m□u l□i. K□ xa thì K□ T□ l□a Tr□nh, M□nh Minh l□a Tr□n. K□ g□n thì Th□□ng □□ng l□a Ng□y, Tr□□ng Nghi l□a S□. Vi□c tr□□c còn rành rành không gi□ đ□□c tín nghĩa. Tôi nay s□ Đ□i v□□ng l□a, làm th□t tín v□i vua n□□c tôi nên đã sai ng□□i mang ng□c v□ Tri□u r□i.

Vua T□n gi□n tái m□t thét:

-Nh□ v□y là s□ gi□ khinh ta quá l□m!

Nói xong hô k□ t□ h□u trói L□n T□□ng Nh□ l□i. L□n tâu:

-Xin Đ□i v□□ng nguôi gi□n. N□u s□ ch□t tôi đã tr□n đi ch□ đâu còn □ l□i đây. Tôi bi□t cái t□i đánh

l□a Đ□i v□□ng đáng ch□t nên đã g□i l□i v□ tâu v□i vua Tri□u đ□ng mong tôi tr□ v□ n□a. Xin Đ□i v□□ng c□ gi□t. Nay ch□ h□u đã bi□t cái c□ n□□c T□n vì mu□n đ□□c ng□c mà gi□t s□ Tri□u, ph□i trái không còn che gi□u đ□□c.
Vua T□n suy nghĩ giây lát r□i nói v□i qu□n th□n:
-Gi□t L□n T□□ng Nh□ cũng không l□y đ□□c ng□c l□i mang ti□ng b□t nghĩa. Chi b□ng li□u cách khác thì h□n.
Nói r□i h□u đãi L□n T□□ng Nh□ mà cho v□ n□□c. Sau chuy□n đi s□ □y L□n T□□ng Nh□ đ□□c vua Tri□u thăng ch□c Th□□ng đ□i phu.
L□y ng□c không đ□□c, vua T□n l□i tìm cách khác. Ông sai s□ đ□n □□c v□i vua Tri□u g□p nhau □ Mãnh Trì đ□ giao hi□u. Vua Tri□u nói:
-Tr□□c kia T□n dùng m□u h□i ki□n, l□a b□t vua n□□c S□ giam n□i Hàm D□□ng đ□n ph□i b□ m□ng. Nay l□i m□i ta đi h□i, □t cũng âm m□u nh□ th□ chăng?
Liêm Pha và L□n T□□ng Nh□ bàn v□i nhau r□i tâu v□i vua Tri□u:
-T□n m□i h□i ki□n, n□u không đi t□ ra ta y□u. Xin Đ□i v□□ng c□ đi!
Th□y vua Tri□u còn e ng□i, L□n T□□ng Nh□ nói:
-Tôi xin theo b□o v□ Đ□i v□□ng.
Liêm Pha nói:
-Tôi □ l□i giúp Thái t□ gi□ n□□c!
Vua Tri□u m□ng r□ nói:
-Đ□□c L□n T□□ng Nh□ theo h□ giá ta còn s□ gì!
Bình Nguyên Quân nói:
-Tr□□c kia S□ Hoài v□□ng tin theo l□i T□n, ch□ đi m□t c□ xe đ□n Hàm D□□ng, khi lâm bi□n không bi□t đâu g□ g□t. Nay tuy có L□n T□□ng Nh□ theo, Đ□i v□□ng cũng ph□i cho 5 ngàn quân tinh nhu□ đóng cách Mãnh Trì 30 d□m đ□ y□m tr□ m□i đ□□c!
Các quan bèn đ□ ngh□ c□ Lý M□c làm t□□ng ch□ huy 5 ngàn quân theo y□m tr□. Vua Tri□u hài lòng cùng L□n T□□ng Nh□ th□ng đ□n Mãnh Trì.
T□i ngày h□i ki□n, vua T□n m□ ti□c đãi vua Tri□u đ□ bàn qu□c s□. Ti□c r□□u n□a ch□ng vua T□n nói:
-Tôi tr□m nghe vua Tri□u gi□i v□ âm nh□c, nay nhân cu□c vui, xin nhà vua cho tôi đ□□c th□□ng th□c tài ngh□ □y. Nói xong sai ng□□i h□u l□y đàn b□o s□c ra đ□ tr□□c m□t vua Tri□u. Vua Tri□u đ□ m□t nh□ng không dám t□ ch□i, c□m đàn g□y m□t khúc T□□ng Linh. Vua T□n h□t l□i khen ng□i r□i b□o quan Thái s□ ghi chép vi□c □y. Quan Thái s□ l□y th□ ra, c□m bút vi□t:
“Năm… tháng… ngày…, vua T□n cùng vua Tri□u h□p □ Mãnh Trì, vua T□n sai vua Tri□u g□y đàn s□c!”.
L□n T□□ng Nh□ th□y vua T□n làm nh□c vua Tri□u v□i vã b□□c đ□n c□m cái ph□u đ□ng r□□u nói v□i vua T□n:
-Vua Tri□u bi□t Đ□i v□□ng gi□i v□ âm nh□c n□□c T□n, yêu c□u Đ□i v□□ng đánh cái ph□u này giúp vui.
Vua T□n gi□n tái m□t. L□n T□□ng Nh□ nói ti□p:
-Đ□i v□□ng c□y n□□c T□n m□nh ch□ mu□n sai khi□n các n□□c khác mà không kính n□ lân bang chăng? N□u v□y là Đ□i v□□ng đã làm nh□c n□□c tôi! Tôi xin dùng cái ch□t đ□ đ□i l□y cái ch□t c□a Đ□i v□□ng mà r□a m□i qu□c nh□c!
Th□y b□n t□ h□u c□a vua T□n mu□n can thi□p, L□n T□□ng Nh□ hét l□n:
-Các ng□□i t□i m□t b□□c ta cùng vua các ng□□i không còn!
Vua T□n s□ hãi ra hi□u b□o b□n t□ h□u lui ra r□i đ□a tay gõ vào cái ph□u r□□u. L□n T□□ng Nh□ nói:

-Xin Đ□i v□□ng b□o quan Thái s□ chép vi□c này.
Vua T□n ph□i nghe theo, quan Thái s□ l□i chép:
"Năm… tháng… ngày…, vua Tri□u cùng vua T□n h□i ki□n □ Mãnh Trì, vua Tri□u sai vua T□n gõ cái ph□u r□□u giúp vui!".
Th□y không th□ ép ch□ vua Tri□u đ□□c, vua T□n bèn gi□ say, cùng vua Tri□u ăn u□ng chuy□n trò thân m□t r□i bãi h□i.

******

Vua Tri□u v□ tri□u nghĩ đ□n cái công lao c□a L□n T□□ng Nh□, h□n h□ nói v□i các quan:
-Ta đ□□c L□n T□□ng Nh□ ch□ng khác nào đ□□c ng□i trên t□ng núi, ch□ng lo gì sóng gió. Nay ta phong cho L□n T□□ng Nh□ ch□c Th□□ng t□□ng t□□ng cũng ch□a x□ng đáng.
Liêm Pha th□y v□y b□t bình, v□ đ□n dinh h□n h□c:
-Ta có công đánh thành c□□p đ□t, còn L□n ch□ l□y chút công chót l□□i mà th□ v□ l□i □ trên ta. V□ l□i, h□n là tên xá nhân c□a m□t k□ ho□n quan, xu□t thân hèn m□n, ta đ□i nào ch□u đ□ng d□□i h□n. N□u trông th□y m□t h□n ta gi□t ngay!
T□ khi L□n T□□ng Nh□ nghe nh□ng l□i nói □y, ông th□□ng tránh m□t Liêm Pha. Nhi□u ng□□i th□y v□y thì chê L□n T□□ng Nh□ hèn. M□t hôm ra đ□□ng g□p Liêm Pha t□ xa đi t□i, L□n T□□ng Nh□ b□o tên đánh xe tránh vào ngõ h□m, ch□ Liêm Pha đi xong m□i đi. B□n xá nhân th□y v□y bu□n lòng nói v□i L□n:
-Chúng tôi b□ làng xóm, xa thân thích, đ□n đây đ□ h□u h□ ngài, coi ngài là b□c tr□□ng phu. Ngày nay ngài cùng Liêm t□□ng quân làm quan m□t tri□u, ngôi th□ l□i □ trên, th□ mà b□ Liêm t□□ng quân d□a m□t câu ngài l□i s□ đ□n n□i luôn né tránh Liêm t□□ng quân! Chúng tôi th□t x□u h□ không mu□ng theo phò ngài n□a!
L□n T□□ng Nh□ bu□n bã nói:
-Ta tránh Liêm Pha không ph□i vì s□ mà vì m□t duyên c□ khác các ng□□i ch□a hi□u đ□y thôi!
B□n xá nhân h□i:
-Duyên c□ nào xin ngài cho bi□t?
L□n T□□ng Nh□ h□i:
-Các ng□□i xem Liêm t□□ng quân uy l□c b□ng vua T□n không?
-Không b□ng!
-Uy l□c c□a vua T□n trong thiên h□ không ai dám ch□ng th□ mà ta l□i dám m□ng vào m□t vua T□n, làm nh□c c□ qu□n th□n n□□c T□n n□a, v□y sao ta l□i s□ Liêm t□□ng quân ch□? Ta bi□t n□□c T□n không dám đánh n□□c Tri□u ch□ vì s□ ta và Liêm t□□ng quân. N□u ta và Liêm t□□ng quân xung đ□t l□n nhau, □t n□□c T□n s□ th□a c□ đánh Tri□u. Ta nh□n Liêm t□□ng quân ch□ vì coi vi□c n□□c là tr□ng mà thù riêng là nh□ v□y.
B□n xá nhân nghe nói v□ l□ r□t kính ph□c L□n T□□ng Nh□.
M□y hôm sau, hai b□n xá nhân c□a hai nhà g□p nhau t□i m□t quán r□□u tranh nhau ch□ ng□i.
Xá nhân h□ L□n nói:
-Ch□ ta vì n□□c mà ph□i nh□□ng Liêm t□□ng quân, chúng ta cũng nên vì ch□ mà nh□□ng khách h□ Liêm v□y!
L□n T□□ng Nh□ càng nh□□ng nh□n thì Liêm Pha càng kiêu ng□o. Ch□ng bao lâu có m□t ng□□i □ Hà Đông tên Ngu Khanh đ□n n□□c Tri□u ch□i, bi□t đ□□c chuy□n bèn vào y□t ki□n vua Tri□u nói:
-Tr□ng th□n c□a Đ□i v□□ng có ph□i là L□n T□□ng Nh□ và Liêm Pha không?
Vua Tri□u đáp ph□i. Ngu Khanh nói:

-Đ□i v□□ng có hai tr□ng th□n sao l□i đ□ h□ thù ghét nhau nh□ th□ th□t không ph□i là đi□u phúc cho n□□c Tri□u đó.
Vua Tri□u ng□c nhiên h□i:
-Có gì x□y ra gi□a Liêm Pha và L□n T□□ng Nh□ sao?
Ngu Khanh bèn đem nh□ng l□i nghe đ□□c k□ l□i và nói:
-Hai ng□□i ch□ng nhau nh□ th□ t□t lúc ho□n n□n khó mà giúp nhau. Nh□ v□y Đ□i v□□ng làm sao trông c□y h□ đ□□c! Tôi xin vì Đ□i v□□ng tìm cách n□i l□i m□i tình gi□a hai k□ □y.
Vua Tri□u khen ph□i, nh□ Ngu Khanh dàn x□p.
Ngu Khanh bèn đ□n y□t ki□n Liêm Pha, tr□□c tiên ca t□ng công l□n c□a Liêm Pha. Liêm Pha m□ng l□m. Ngu Khanh l□i nói:
-K□ v□ công không ai b□ng t□□ng quân, nh□ng k□ v□ đ□c thì không ai b□ng L□n T□□ng Nh□ đ□□c!
Liêm Pha cau m□t nói:
-L□n là k□ hèn m□t, l□y chót l□□i l□p nên công danh, có gì mà g□i r□ng đ□c?
Ngu Khanh nói:
-L□n T□□ng Nh□ đâu ph□i hèn nhát. N□u hèn nhát L□n đâu dám hai l□n m□ng vua T□n tr□□c công chúng? Ch□ng qua L□n nghĩ đ□n vi□c l□n mà nh□□ng t□□ng quân đó thôi!
Liêm Pha gi□t mình h□ th□n nói:
-N□u tiên sinh không nói tôi không bao gi□ th□y đ□□c đi□u l□i c□a tôi! Tôi th□t kém L□n T□□ng Nh□ nhi□u l□m!
Nói xong Liêm Pha t□ tr□n vai áo, c□m roi đ□n t□n c□a nhà h□ L□n t□ t□i:
-B□ nhân h□p hòi không hi□u đ□c khoan h□ng c□a t□□ng qu□c. B□ nhân d□u ch□t cũng ch□a h□t t□i!
Nói xong quì mãi □ gi□a sân. L□n T□□ng Nh□ đ□ Liêm Pha d□y mà nói:
-Hai ta sánh nhau chung phò xã t□c. T□□ng quân hi□u lòng nhau nh□ th□ là m□t ân hu□ đ□i v□i tôi r□i. Xin đ□ng áy náy n□a!
T□ đó Liêm Pha và L□n T□□ng Nh□ k□t tình sinh t□ v□i nhau cùng gi□ v□ng n□n an ninh n□□c Tri□u tr□□c móng vu□t c□a b□o T□n.

******

N□□c Tàu x□a kia g□m hàng ngàn n□□c l□n nh□ luôn đánh gi□t nhau không d□t. Đ□n th□i Chi□n Qu□c các n□□c nh□ y□u l□n l□□t b□ các n□□c m□nh thôn tính, ch□ còn 7 n□□c đáng k□ là T□, S□, T□n, Hàn, Ng□y, Tri□u, Yên v□n ti□p t□c xâu xé nhau. Kho□ng năm th□ 300 tr□□c công nguyên thì th□ l□c n□□c T□n v□□t tr□i h□n các lân bang. Ch□ng còn m□y n□□c có th□ t□ mình c□ n□i T□n. Tr□□c nguy c□ đó, nhà chính tr□ Tô T□n đ□a ra k□ sách “h□p tung” (liên k□t các n□□c y□u) đ□ ch□ng T□n, đã áp d□ng h□u hi□u đ□□c m□t th□i gian. Câu chuy□n L□n T□□ng Nh□ k□ trên x□y ra vào th□i đi□m □y.
L□n T□□ng Nh□ bi□t rõ h□n ai h□t “s□c m□nh l□n nh□t c□a m□t dân t□c chính là s□c m□nh □ s□ đoàn k□t”! Vì th□, khi b□ Liêm Pha khiêu khích, L□n đã âm th□m nh□□ng nh□n Liêm đ□ gi□ s□c m□nh c□a n□□c Tri□u kh□i s□t m□. Đi□u đó sau này Ngu Khanh đã gi□i thích cho Liêm bi□t. Khi đ□□c bi□t L□n nh□n mình ch□ vì đ□i s□ qu□c gia ch□ không ph□i s□ mình thì Liêm t□nh ng□ và bày t□ thái đ□ ph□c thi□n ngay. Liêm đã thành kh□n xin l□i L□n và hai ng□□i đã ôm nhau, thông c□m nhau. T□ đó h□ đoàn k□t m□t lòng phò Tri□u ch□ng T□n.
Đ□c đ□n đo□n này chúng ta l□i nh□ đ□n v□ đ□c H□ng Đ□o Đ□i v□□ng Tr□n Qu□c Tu□n và

Th□□ng T□□ng Chiêu Minh v□□ng Tr□n Quang Kh□i cũng ch□u b□ qua m□i thù riêng gi□a hai bên đ□ cùng nhau đoàn k□t ch□ng quân Mông C□ xâm l□□c (1284-1288) đ□i Tr□n. Là ng□□i Vi□t, đã đ□c k□ s□ Vi□t, mang tâm tình ng□□i Vi□t, h□n chúng ta bi□t rõ m□i thù đó sâu s□c đ□n m□c nào! Th□ mà vì s□ s□ng còn c□a đ□t n□□c, c□a dân t□c, hai v□ ti□n b□i đã b□ qua t□t c□, đ□c Tr□n H□ng Đ□o đ□□c phong Thánh cũng ph□i thôi!

Nh□ng chúng ta hãnh di□n v□i ng□□i x□a bao nhiêu thì chúng ta l□i bu□n t□i cho s□ ph□n dân t□c Vi□t Nam ngày nay b□y nhiêu!
Vi□t Nam hi□n t□i đang n□m d□□i ách th□ng tr□ c□a m□t ch□ đ□ chính tr□ đ□c tài tàn ác. Các nhà c□m quy□n hi□n h□u đang nh□n tâm l□n l□□t nh□□ng đ□t bán bi□n cho gi□c Tàu đ□ c□u s□ che ch□, đ□ yên thân th□ l□i. Gi□c Tàu thì m□i ngày m□i xâm nh□p l□n l□□t thêm. Đ□i h□a m□t n□□c c□a chúng ta xem ch□ng còn n□ng n□ h□n n□□c Tri□u th□i Chi□n Qu□c và n□□c Đ□i Vi□t ta th□i Tr□n r□t nhi□u. Dân trong n□□c ai cũng mu□n n□i lên l□t đ□ b□o quy□n cùng ch□n b□□c gi□c Tàu xâm lăng! Và □ th□ t□c n□□c v□ b□, ch□c ch□n vi□c “kh□i nghĩa” s□m mu□n cũng ph□i x□y ra. T□t nhiên dân trong n□□c cũng c□n ph□i có s□ ti□p tay c□a đ□ng bào h□i ngo□i. C□ng đ□ng ng□□i Vi□t h□i ngo□i là ngu□n ti□p s□c chính và có nhi□u đi□u ki□n đ□ v□n đ□ng qu□c t□ □ng h□ s□ vùng d□y c□a dân Vi□t h□n ai h□t! M□i s□ chia r□ c□a c□ng đ□ng ng□□i Vi□t h□i ngo□i đ□u có th□ làm cho đ□ng bào trong n□□c gi□m lòng tin và chùn b□□c.
Th□ mà không hi□u sao v□n còn vài th□ l□c chính tr□ cùng chi□n tuy□n qu□c gia □ h□i ngo□i, m□t m□t hô hào đ□u tranh gi□i phóng dân t□c, m□t m□t l□i c□ tình báng b□, bôi bác nhau đ□ tranh giành □nh h□□ng trong c□ng đ□ng! Tìm sai l□m c□a đ□i ph□□ng hi□n t□i không đ□□c, h□ c□ b□□i móc nh□ng sai l□m m□ h□ đã tam sao th□t b□n đâu ba b□n ch□c năm tr□□c đ□ làm c□. H□ không h□ nghĩ, vi□c đ□i luôn luôn bi□n c□i, ý th□c v□ chính tr□, xã h□i c□a cùng m□t con ng□□i, th□i thanh niên 20 và th□i lão thành 60 có th□ khác nhau r□t xa, có khi trái ngh□ch nhau n□a! Ph□i chăng vì quy□n l□i c□a phe nhóm, c□a t□ ch□c riêng, ng□□i ta đã quên đi m□i đ□i h□a đang l□ l□ng trên đ□u c□a dân t□c? Gi□a lúc quân xâm lăng đang h□m hè ch□c tiêu di□t mình, mình l□i đem nh□ng l□i l□m c□a nhau trong quá kh□ ra m□ x□, ch□ trích, ph□ báng nhau là m□t vi□c làm th□t sách, gây m□t tình đoàn k□t. (□ đây tôi ch□ nói v□i nh□ng ng□□i Vi□t yêu n□□c đang nóng

lòng vì s□ s□ng còn c□a dân t□c ch□ không ph□i nói v□i nh□ng ng□□i đã có ch□ tr□□ng bán n□□c c□u vinh, làm tay sai cho gi□c Tàu, c□ s□c đ□t đi□u, vu v□ lung tung làm cho c□ng đ□ng ng□□i Vi□t thêm hoang mang, chia r□ nhau đ□ d□ b□ th□ l□i). N□u c□ng đ□ng ng□□i Vi□t □ h□i ngo□i mà c□ xâu xé nhau thì còn gì là ni□m tin, là h□u thu□n cho nh□ng l□c l□□ng đ□u tranh trong n□□c? Bài h□c c□a ng□□i x□a còn đó, n□u chúng ta ai cũng suy nghĩ sâu xa, bi□t nh□□ng nh□n nhau nh□ L□n T□□ng Nh□ hay ít ra cũng s□m giác ng□ nh□ Liêm Pha, bi□t đ□□c ng□□i ta nh□□ng nh□n mình ch□ vì không mu□n gây xung đ□t gi□a nh□ng k□ cùng chi□n tuy□n ch□ không ph□i vì có l□i mà s□ mình thì hay bi□t ch□ng nào!